

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności „skierowanej do Funduszu na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków (FROB) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podjętej na sesji wykonawczej z dnia 7 czerwca 2017 r. w odniesieniu do przyjęcia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A., osoby prawnej nr 80H66LPTVDLM0P28XF25, (SRB/EES/2017/08)” za złożoną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie art. 18 i 29 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 za niezgodne z prawem i za niemające zastosowania;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Fortischem/Parlament i Rada

(Sprawa T-560/17)

(2017/C 369/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fortischem a.s. (Nováky, Słowacja) (przedstawiciele: adwokaci C. Arhold, P. Hodál i M. Staroň)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lit. d) części I załącznika III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008⁽¹⁾; et
- przyznanie stronie skarżącej zwrotu kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca formułuje trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ narusza on zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, pozbawiając zakłady produkujące ogniwa rtęciowe możliwości skorzystania z odroczenia terminu na dostosowanie się do najlepszych dostępnych technik jeżeli spełnione zostały wymogi przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola).

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ narusza on zasadę proporcjonalności w zakresie w jakim i) ustanawia wiążący termin wycofania z produkcji ogniów rtęciowych – dużo wcześniejszy od terminu wynikającego z przepisów międzynarodowych znajdujących zastosowanie do rtęci, nie przewidując również możliwości jego odroczenia/ustanowienia wyjątku w szczególnych przypadkach, ii) promuje przepisy, które nie są w stanie zapewnić szerokiemu kręgowi odbiorców znaczących korzyści środowiskowych, a jednocześnie przewiduje istotne utrudnienia dla przedsiębiorców, oraz iii) ignoruje obowiązujące przepisy, które przewiduje jasne zasady stopniowego wycofywania [rtęci] a także odroczenia/wyjątki i nie przewiduje właściwych klauzul ochronnych.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ spowoduje ona straty w działalności gospodarczej strony skarżącej, co jest równoznaczne z naruszeniem podstawowego prawa własności chronionego na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ zaskarżony przepis jest nieproporcjonalny w stosunku do realizowanych przez siebie celów, które mogą być osiągnięte za pomocą mniej restrykcyjnych środków.

(¹) – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. 2017, L 137, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – UC/Parlament

(Sprawa T-572/17)

(2017/C 369/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UC (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2015 r. i decyzji o przyznaniu jej tylko dwóch punktów za osiągnięcia za ten sam rok;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 9 maja 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 13 stycznia 2017 r.;

— zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 9 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez stronę skarżącą;

— obciążenie pozwanego całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 karty praw podstawowych i art. 25 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony strony skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 41 karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie.